

Strona pozwana: Commission nationale de l'informatique et des libertés (CNIL)

Sentencja

Artykuł 12 lit. b) i art. 14 akapit pierwszy lit. a) dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych oraz art. 17 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46 (ogólnego rozporządzenia o ochronie danych) należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji gdy operator wyszukiwarki uwzględnia żądanie usunięcia linków na podstawie wskazanych przepisów, jest on zobowiązany do usunięcia owych linków nie ze wszystkich wersji swojej wyszukiwarki, ale z tych wersji wyszukiwarki, które odpowiadają wszystkim państwom członkowskim, w razie konieczności w powiązaniu z zastosowaniem środków, które spełniają wymogi przewidziane prawem i które rzeczywiście uniemożliwiają internautom – przeprowadzającym, z terytorium któregoś z państw członkowskich, wyszukiwania w oparciu o imię i nazwisko osoby, której dane dotyczą – uzyskanie, dzięki liście wyników wyświetlonej po przeprowadzeniu tego wyszukiwania, dostępu do linków będących przedmiotem rzeczzonego wniosku, lub przynajmniej poważnie zniechęcają ich do uzyskania dostępu do owych linków.

(¹) Dz.U. C 347 z 16.10.2017.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 18 września 2019 r. – Komisja Europejska/Republika Włoska

(Sprawa C-526/17) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Artykuł 258 TFUE – Dyrektywa 2004/18/WE – Koordynacja procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi – Koncesje na roboty budowlane – Przedłużenie okresu obowiązywania istniejącej koncesji na budowę i eksploatację autostrady bez opublikowania ogłoszenia o zamówieniu)

(2019/C 399/04)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Gattinara, P. Ondrůšek i A. Tokár, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska (przedstawiciele: G. Palmieri, pełnomocnik, wspierana przez V. Nunziatę, E. De Bonisa i P. Pucciariella, avvocati dello Stato)

Sentencja

- 1) Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 2 i 58 dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi, zmienionej rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1422/2007 z dnia 4 grudnia 2007 r., przedłużając, bez publikacji ogłoszenia o zamówieniu, okres obowiązywania koncesji dotyczącej odcinka autostrady A12 Livorno-Civitavecchia łączącego Livorno i Cecinę (Włochy) poprzez przesunięcie terminu wygaśnięcia tej koncesji z dnia 31 października 2028 r. na dzień 31 grudnia 2046 r..
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.

- 3) Komisja Europejska pokrywa, poza własnymi kosztami, trzy czwarte kosztów poniesionych przez Republikę Włoską. Republika Włoska pokrywa jedną czwartą swoich kosztów.

(¹) Dz.U. C 347 z 16.10.2017.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 18 września 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof – Niemcy) – Finanzamt Kyritz/Wolf-Henning Peters

(Sprawa C-700/17) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne – Podatki – Wspólny system podatku od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuł 132 ust. 1 lit. b) i c) – Zwolnienia – Opieka szpitalna i medyczna – Świadczenie opieki medycznej w ramach zawodów medycznych i paramedycznych – Brak stosunku zaufania między podmiotem świadczącym opiekę a pacjentem)

(2019/C 399/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Finanzamt Kyritz

Strona przeciwna: Wolf-Henning Peters

Sentencja

- 1) Artykuł 132 ust. 1 lit. b) i c) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że świadczenia opieki medycznej, takie jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, które są świadczone przez lekarza specjalistę w zakresie chemii klinicznej i diagnostyki laboratoryjnej, mogą być objęte zwolnieniem z podatku od wartości dodanej przewidzianym w art. 132 ust. 1 lit. c) tej dyrektywy, jeżeli nie spełniają wszystkich przesłanek stosowania zwolnienia przewidzianego w art. 132 ust. 1 lit. b) owej dyrektywy.
- 2) Artykuł 132 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2006/112 należy interpretować w ten sposób, że przewidziane w nim zwolnienie z podatku od wartości dodanej nie jest uzależnione od przesłanki polegającej na tym, aby dane świadczenie opieki medycznej było realizowane w ramach stosunku zaufania między pacjentem a podmiotem świadczącym opiekę.

(¹) Dz.U. C 104 z 19.3.2018.